

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2568

พฤติกรรมและการสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

BEHAVIOR AND SOCIAL SUPPORT AFFECTING ADOLESCENTS

DECISIONS ON ENTERTAINMENT VENUE TOURISM IN MUEANG DISTRICT,

CHONBOURI PROVINCE

รัศมีพร พยุงพงษ์*

Russameeporn Phayungpongse*

สำนักงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Research and Innovation Development, Sripatum University-Chonburi Campus

*Corresponding Author e-Mail: 41970198@chonburi.spu.ac.th

(Received: 2025, July 16; Revised: 2025, September 4; Accepted: 2025, September 11)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิงและการสนับสนุนทางสังคมของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่อยู่อาศัยในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้ สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มตามตำบลที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แบบจับฉลาก ทำให้ได้ตัวอย่างจาก 7 ตำบล ดังนี้ 1) บางปลาสร้อย 2) บ้านสวน 3) หนองไม้แดง 4) คลองตำหรุ 5) แสนสุข 6) อ่างศิลา 7) มะขามหย่อง มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที แบบการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน การทดสอบค่าเอฟ และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิง มีบุคคลที่ท่องเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันมากที่สุดคือ เพื่อน รองลงมาพี่และ/หรือน้อง และคนเดียว ความถี่ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุดคือ สัปดาห์ละครั้ง รองลงมา 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์, ทุกวัน และเดือนละครั้ง ระยะเวลาที่ใช้

ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุดคือ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง รองลงมา 2-3 ชั่วโมงต่อครั้ง และน้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงต่อครั้งมากที่สุดคือ 501-1,000 บาท รองลงมาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท, 1,001-5,000 บาท และมากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป การสนับสนุนทางสังคม พบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อนในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนระดับมาก และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวระดับปานกลาง

การตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ การบริการที่ดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันดึงดูดใจไป รองลงมารสชาติอาหารอร่อย คนตรีไพเราะ บรรยากาศเป็นกันเอง, ตอบสนองความเป็นตัวตนของตัวเอง และพบปะกับดาราทัวร์หรือศิลปินที่ชื่นชอบตามลำดับ

วัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลคลองตำหรุและแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไปและ 5,001-10,000 บาท มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: พฤติกรรม; การสนับสนุนทางสังคม; สถานบันเทิง

ABSTRACT

This research aims to study 1) to study the entertainment tourism behavior and social support of adolescents in Mueang District, Chonburi Province. 2) to examine the level of decision-making regarding entertainment tourism among adolescents in Mueang District, Chonburi Province and 3) to compare the decision-making on entertainment tourism of adolescents in Mueang District, Chonburi Province, classified by demographic characteristics. The sample group consisted of 400 adolescents residing in Mueang District, Chonburi Province. The sampling was conducted using a multistage sampling method. First, cluster sampling was applied by dividing groups according to sub-districts located within Mueang District. Subsequently, simple random sampling was performed using a lottery draw, resulting in samples being selected from seven sub-districts: 1) Bang Plasroi, 2) Ban Suan, 3) Nong Mai Daeng, 4) Khlong Tamru, 5) Saen Suk, 6) Ang Sila, and 7) Makham Yong. A questionnaire was used as a research tool. The statistics used for data analysis included frequency percentage

mean standard deviation Independent samples t test F test and one-way ANOVA. When differences were found, pairwise mean comparisons were conducted using the Scheffé method.

The study found that adolescents in Mueang District, Chonburi Province engaged in entertainment tourism primarily with friends, followed by siblings and alone. The most frequent pattern of entertainment tourism was once a week, followed by 2–3 times per week, daily, and once a month. The majority spent more than three hours per visit, followed by 2–3 hours, and less than two hours. The most common expenditure per visit was 501–1,000 baht, followed by 500 baht or less, 1,001–5,000 baht, and over 5,001 baht.

In terms of social support, adolescents reported receiving moderate overall support from family and friends, with a high level of support from friends and a moderate level from family. Regarding decision-making, entertainment tourism decisions were generally rated at a high level. The most influential factors included good service and complete facilities, followed by delicious food, enjoyable music, a friendly atmosphere, opportunities for self-expression, and the chance to meet favorite celebrities or artists.

The results further showed that adolescents living in Ang Sila Sub-district had significantly higher levels of decision-making in entertainment tourism compared to those living in Khlong Tamru and Saen Suk Sub-districts. In addition, adolescents with an average monthly income of 10,000 baht or more, as well as those earning 5,001–10,000 baht, demonstrated significantly higher decision-making levels than those with incomes of 5,000 baht or less.

Keywords: behavior; social support; entertainment venues

บทนำ

มาตรการ “ปิดผับตี 4” ภาครัฐการท่องเที่ยวมองว่าเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจ หลังต้องเผชิญกับความยากลำบากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ขณะที่อีกมิติเป็นมุมมองด้านสาธารณสุขและสังคมเชื่อว่าการขยายเวลาปิดจาก 02.00 น. เป็น 04.00 น. จะสร้างปัญหาตามมาอีกมากมาย ข้อเสนอการนำร่องแบบโซนนิ่งในพื้นที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ พังงา สมุย เมืองพัทยา และ 3 พื้นที่ในกรุงเทพมหานครคือ ถนนข้าวสาร หอยคาวบอย และซอยพัฒนพงษ์ โดยนำร่องที่ถนนบางลา ภูเก็ต คือแนวทางที่เหมาะสมจริงหรือ การขยายเวลาปิดผับบาร์เสี่ยงเพิ่มอุบัติเหตุบนท้องถนนหรือไม่? คุ่มค่าหรือไม่กับรายได้ที่เพิ่มขึ้น การศึกษาในนอร์เวย์พบว่า การขยายเวลาให้บริการของบาร์มีผลกระทบต่อการก่อเหตุวิวาท ความรุนแรงและอาชกรรม โดยการเพิ่มชั่วโมงขาย

แอลกอฮอล์ 1 ซม. ส่งผลให้มีปัญหาการก่ออาชญากรรมและความรุนแรงเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 16 คนในวงการท่องเที่ยวซึ่งไม่ประสงค์ออกนาม กล่าวว่านอกจากต้นทุนที่จะต้องแบกรับกับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากฤทธิ์ของแอลกอฮอล์และการขาดสติ อาจส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ประเทศที่ไม่คุ้มค่า หากเกิดการก่ออาชญากรรมกับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว “ประเทศไทยซึ่งรู้จักกันอยู่ในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวดเท่าที่ควร และบางครั้งก็หละหลวมเกินไป ย่อมเพิ่มความเสี่ยงมากขึ้นได้ อีกทั้งบ่อยครั้งที่มักจะขาดมาตรการรองรับที่ดีพอในการประกาศใช้กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ” ไม่เพียงแค่นี้ปัญหาอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยว แต่ผู้คัดค้านหลายคนมองว่าการดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง และอาจมีผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชน นำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวและการก่ออาชญากรรมทั่วไปสุดท้ายแล้วอันตรายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์จะเพิ่มขึ้น และมีต้นทุนทางอารมณ์น่าจะมากกว่าทางการเงิน (สำนักข่าวออนไลน์ระบบเจาะลึกสุขภาพ, ออนไลน์, 2565) ในปีที่ผ่านมาประเทศไทยมีคดีที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยมีการแจ้งความ 17,848 คดี จับกุมได้ 16,678 คดี จำนวนคนร้าย 22,045 คน เรียกว่าจับกุมได้ร้อยละ 93.44 โดยคดีที่ก่อเหตุมากที่สุดคือการทำร้ายร่างกาย 9,616 คดี รองลงมาพยายามฆ่า 2,241 คดี ช่มชู้ 1,885 คดี และฆ่าผู้อื่น 1,308 คดี ในขณะที่ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ภาพรวมมีการแจ้งความ 58,765 คดี จับกุมได้ 48,070 คดี มีผู้กระทำความผิด 58,006 คน ผลการปฏิบัติงานที่จับได้ร้อยละ 81.80 สำหรับคดีที่มีคนร้ายก่อเหตุมากที่สุดคือ คดีลักทรัพย์ 27,148 คดี รองลงมาการฉ้อโกง (ไม่รวมคดีออนไลน์) 11,874 คดี ยักยอกทรัพย์ 6,218 คดี นี่คือภาพรวมที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2565 และ 2566 ข้อมูลสำนักงานตำรวจแห่งชาติเก็บระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2565 ถึง 30 กันยายน 2566 คำถามคือ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2565 เป็นอย่างไร คำตอบของคำถามนี้คือ “เพิ่มขึ้น” เพราะภาพรวมในปี พ.ศ.2565 ข้อมูล วันที่ 1 ตุลาคม 2564 ถึง 30 กันยายน 2565 คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย มีแจ้งความ 15,038 คดี จับกุมได้ 14,395 คดี มีผู้กระทำความผิด 17,980 คน แบ่งเป็นคดีทำร้ายร่างกายมากที่สุด 6,985 คดี รองลงมาพยายามฆ่า 1,732 คดี ช่มชู้ 1,577 คดี และฆ่าผู้อื่น 1,210 คดี (ไทยรัฐ, ออนไลน์, 2567)

การสนับสนุนทางสังคมตามแนวคิดของเชฟเฟอร์คอยน์และลาซารัส (Schaefer, Coyne & Lazarus) เป็นการที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือความเอาใจใส่ในการดูแลโดยบุคคลจะได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือนั้น และบุคคลที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเฉพาะเจาะจง ตรงกับความต้องการก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อสุขภาพ มีกำลังใจในการเผชิญกับเหตุการณ์ความเครียด หรือความไม่แน่นอนในสถานการณ์ของชีวิต (ธนิชชา นฤนาทวัฒนา และคณะ, ออนไลน์, 2565) การที่บุคคลรับรู้การสนับสนุนทางสังคม บุคคลจะเกิดการรับรู้ว่าคุณค่าได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การเห็นคุณค่า และการยอมรับ ส่งผลทางบวกต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ ทำให้บุคคลสามารถเผชิญกับเหตุการณ์ที่มาคุกคามชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คณะจิตวิทยา, ออนไลน์, 2562) ซึ่งการสนับสนุนทางสังคมเกิดขึ้นได้จากทั้งครอบครัวและเพื่อน เมื่อวัยรุ่นรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัวหรือเพื่อนทำให้วัยรุ่นมีความกล้า

เผชิญต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมีความหลากหลายตั้งแต่การสังสรรค์กับเพื่อน ไปจนถึงการใช้สารเสพติด การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิง

ดังนั้นการที่วัยรุ่นไปเที่ยวสถานบันเทิงเกิดจากหลายสาเหตุปัจจัยจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรม การท่องเที่ยวสถานบันเทิง การสนับสนุนทางสังคม และการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อนำมาเป็นแนวทางป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิงและการสนับสนุนทางสังคมของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีที่ต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 19-22 ปี เนื่องจากไม่ทราบประชากรที่แน่นอนของ W.G.Cochran (Cochran, 1977, p. 76) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 385 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงได้ปรับขนาดตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สุ่มแบบแบ่งกลุ่มใน 18 ตำบลของอำเภอเมืองชลบุรี (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, ออนไลน์, ม.ป.ป.) ได้แก่ 1) บางปลาสร้อย 2) มะขามหย่ง 3) บ้านโหนด 4) แสนสุข 5) บ้านสวน 6) หนองรี 7) นาป่า 8) หนองข้าคอก 9) ดอนหัวฝ่อ 10) หนองไม้แดง 11) บางทราย 12) คลองตำหรุ 13) เหมือง 14) บ้านปึก 15) ห้วยกะปิ 16) เสม็ด 17) อ่างศิลา 18) สำนักบก และขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แบบจับฉลาก ทำให้ได้

ตัวอย่างจาก 7 ตำบล ดังนี้ 1) บางปลาสร้อย 2) บ้านสวน 3) หนองไม้แดง 4) คลองตำหรุ 5) แสนสุข 6) อ่างศิลา 7) มะขามหย่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิง ส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามมีลักษณะปลายปิด แบบเลือกตอบ ส่วนที่ 3 การสนับสนุนทางสังคม ส่วนที่ 4 การตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิง ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามมีลักษณะแบบเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต ดังนี้ 5=การสนับสนุน/การตัดสินใจระดับมากที่สุด 4=การสนับสนุน/การตัดสินใจระดับมาก 3=การสนับสนุน/การตัดสินใจระดับปานกลาง 2=การสนับสนุน/การตัดสินใจระดับน้อย 1=การสนับสนุน/การตัดสินใจระดับน้อยที่สุด ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ .77 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (try out) จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990 p. 152) ได้ค่าความเชื่อมั่น=.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยลงพื้นที่ทั้ง 7 ตำบล ได้แก่ 1) บางปลาสร้อย 2) บ้านสวน 3) หนองไม้แดง 4) คลองตำหรุ 5) แสนสุข 6) อ่างศิลา 7) มะขามหย่ง เพื่อเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน 2566

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ชูศรี วงศ์รัตน์ (2564, หน้า 54) ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึงการสนับสนุน/การตัดสินใจระดับมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึงการสนับสนุน/การตัดสินใจระดับมาก 2.51-3.50 หมายถึงการสนับสนุน/การตัดสินใจระดับปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึงการสนับสนุน/การตัดสินใจระดับน้อย 1.00-1.50 หมายถึงการสนับสนุน/การตัดสินใจระดับน้อยที่สุด และสถิติอ้างอิงคือ การทดสอบค่าที แบบการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน (independent samples *t* test) และการทดสอบค่าเอฟ (*F* test) ด้วยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (scheffe) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	180	45.00
หญิง	220	55.00
รวม	400	100.00
ตำบลที่อยู่อาศัย		
บางปลาสร้อย	25	6.30
บ้านสวน	37	9.30
หนองไม้แดง	26	6.50
คลองตำหรุ	100	25.00
แสนสุข	58	14.50
อ่างศิลา	99	24.80
มะขามหย่ง	55	13.80
รวม	400	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	132	33.00
5,001-10,000 บาท	103	25.80
10,000 บาท ขึ้นไป	165	41.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีดังนี้ เพศ เป็นชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 หญิง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 ตำบลที่อยู่อาศัย คลองตำหรุ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อ่างศิลา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 แสนสุข จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 มะขามหย่ง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 บ้านสวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 หนองไม้แดง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และบางปลาสร้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ

6.30 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ 5,001-10,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 ที่กล่าวว่าเพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิงและการสนับสนุนทางสังคมของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิง

พฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่ท่องเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน		
คนเดียว	15	3.80
พี่และ/หรือน้อง	39	9.80
เพื่อน	346	86.50
รวม	400	100.00
ความถี่ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิง		
ทุกวัน	55	13.80
สัปดาห์ละครั้ง	211	52.80
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	126	31.50
เดือนละครั้ง	8	2.00
รวม	400	100.00
ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิง		
น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง	42	10.50
2-3 ชั่วโมงต่อครั้ง	124	31.00
มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง	234	58.50
รวม	400	100.00
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงต่อครั้ง		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท	119	29.80
501-1,000 บาท	171	42.80
1,001-5,000 บาท	91	22.80
มากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป	19	4.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีดังนี้ บุคคลที่ท่องเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันคือ เพื่อน จำนวน 346 คน ร้อยละ 86.50 รองลงมาพี่และ/หรือน้อง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 และคนเดียว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ความถี่ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงคือ สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมา 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 ทุกวัน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 และเดือนละครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงคือ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมา 2-3 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และน้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงต่อครั้งคือ 501-1,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 1,001-5,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 และมากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม	$\bar{X}$	SD	แปลผล
การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	2.71	0.95	ปานกลาง
1. บุคคลในครอบครัวไม่ห้ามเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	3.42	1.36	ปานกลาง
2. เมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนมักจะมีบุคคลในครอบครัวไปด้วยเสมอ	2.46	1.17	น้อย
3. บุคคลในครอบครัวมักจะชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	2.50	1.21	น้อย
4. บุคคลในครอบครัวไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นตัวอย่างให้เห็น	2.49	1.19	น้อย
การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน	4.21	0.66	มาก
1. เพื่อนมักชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อพักผ่อนคลายความเครียด	4.16	0.77	มาก
2. เพื่อนมักชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อแต่งกายได้อย่างอิสระ	4.18	0.78	มาก
3. เพื่อนมักชักชวนไปร่วมงานฉลองต่าง ๆ ที่สถานบันเทิงตอนกลางคืน	4.23	0.81	มาก
4. เพื่อนมักชักชวนไปนั่งฟังเพลงที่สถานบันเทิงตอนกลางคืน	4.28	0.82	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.46	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อนในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46, SD=0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนระดับมาก ($\bar{X}=4.21, SD=0.66$) และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71, SD=0.95$) แต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนในระดับมากทุกรายการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ เพื่อนมักชักชวนไปนั่งฟังเพลงที่สถานบันเทิงตอนกลางคืน ($\bar{X}=4.28, SD=0.82$) เพื่อนมักชักชวนไปร่วมงานฉลองต่าง ๆ ที่สถานบันเทิงตอนกลางคืน ($\bar{X}=4.23, SD=0.81$) เพื่อนมักชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อแต่งกายได้อย่างอิสระ ($\bar{X}=4.18, SD=0.78$) และเพื่อนมักชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อพักผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X}=4.16, SD=0.77$) ตามลำดับ

การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในระดับปานกลางและน้อยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ระดับปานกลาง คือบุคคลในครอบครัวไม่ห้ามเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน ($\bar{X}=3.42, SD=1.36$) และระดับน้อย ได้แก่ บุคคลในครอบครัวมักจะชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน ($\bar{X}=2.50, SD=1.21$) รองลงมาบุคคลในครอบครัวไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นตัวอย่างให้เห็น ($\bar{X}=2.49, SD=1.19$) และเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนมักจะมีบุคคลในครอบครัวไปด้วยเสมอ ($\bar{X}=2.46, SD=1.17$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 ที่กล่าวว่า เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการตัดสินใจ

การตัดสินใจ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ตอบสนองความเป็นตัวตนของตัวเอง	4.28	0.89	มาก
2. รสชาติอาหารอร่อย ดนตรีไพเราะ บรรยากาศเป็นกันเอง	4.29	0.76	มาก
3. พบปะกับดารารหรือศิลปินที่ชื่นชอบ	4.23	0.91	มาก
4. การบริการที่ดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันดึงดูดให้ไป	4.32	0.76	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.27	0.67	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีมีระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27, SD=0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริการที่ดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันดึงดูดให้ไป ($\bar{X}=4.32, SD=0.76$) รองลงมา

รสชาติอาหารอร่อย ดนตรีไพเราะ บรรยากาศเป็นกันเอง ($\bar{X}=4.29$, $SD=0.76$) ตอบสนองความเป็นตัวตนของตัวเอง ($\bar{X}=4.28$, $SD=0.89$) และพบปะกับดาราทัวร์ศิลปินที่ชื่นชอบ ($\bar{X}=4.23$, $SD=0.91$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิง จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ลักษณะประชากรศาสตร์	การตัดสินใจ		p	ผลการทดสอบ
	t	F		
เพศ	1.90		.06	ไม่แตกต่าง
ตำบลที่อยู่อาศัย		5.57*	.00	แตกต่าง
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		24.56*	.00	แตกต่าง

* $p<.05$

จากตารางที่ 5 พบว่าเพศที่ต่างกันมีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t=1.90$, $p=.06$) แสดงว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีทั้งชายและหญิงมีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงไม่แตกต่างกัน สำหรับตำบลที่อยู่อาศัย ($F=5.57^*$, $p=.00$) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ($F=24.56^*$, $p=.00$) ที่ต่างกันมีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่อยู่ในตำบลและมีรายได้รายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของตำบลที่อยู่อาศัยกับการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิง

ตำบลที่อยู่อาศัย	$\bar{X}$	บางปลาสร้อย	บ้านสวน	หนอง ไม้แดง	คลอง ตำหรุ	แสนสุข	อ่างศิลา	มะขาม หย่ง
		4.18	4.37	4.05	4.13	4.04	4.51	4.44
บางปลาสร้อย	4.18		-.19	.12	.04	.13	-.33	-.26
บ้านสวน	4.37			.32	.24	.33	-.13	-.06
หนองไม้แดง	4.05				-.07	.01	-.45	-.38

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตำบลที่อยู่อาศัย	$\bar{X}$	บางปลาสร้อย	บ้านสวน	หนอง ไม้แดง	คลอง ตำหรุ	แสนสุข	อ่างศิลา	มะขาม หย่ง
		4.18	4.37	4.05	4.13	4.04	4.51	4.44
คลองตำหรุ	4.13					.09	-.37*	.30
แสนสุข	4.04						-.47*	-.40
อ่างศิลา	4.51							-.06
มะขามหย่ง	4.44							

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่าวัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลอ่างศิลา ($\bar{X}=4.51$) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่า วัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลคลองตำหรุ ($\bar{X}=4.13$) และแสนสุข ($\bar{X}=4.04$) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่า วัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลคลองตำหรุ และแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,000 บาทขึ้นไป
		3.96	4.41	4.44
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.96	-	-0.45*	-0.48*
5,001-10,000 บาท	4.41		-	-0.02
10,000 บาทขึ้นไป	4.44			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไป ($\bar{X}=4.44$) และ 5,001-10,000 บาท ($\bar{X}=4.41$) มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงที่มากกว่าที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท ($\bar{X}=3.96$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไปและ 5,001-10,000 บาท มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงที่มากกว่าที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

1. วัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิงโดยมีบุคคลที่ท่องเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันมากที่สุดคือ เพื่อน รองลงมาพี่และ/หรือน้อง และคนเดียว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงคือ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง เนื่องจากวัยรุ่นที่มีอายุ 19-22 ปี มีความใกล้ชิดกับเพื่อน จึงเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนมากที่สุด สอดคล้องกับ ขนิษฐา ทองเกลี้ยง, อรรรรณ สุตตัง และชินพงศ์ มณีรัตน (2563, หน้า 155) ที่พบว่านักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมใช้เวลาในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแต่ละครั้งนาน 3-4 ชั่วโมง ที่ปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด ความถี่ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุดคือ สัปดาห์ละครั้ง รองลงมา 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ทุกวัน และเดือนละครั้ง สอดคล้องกับ เสกสรร สนวา, พรหมพร จันทบุตร และภัทริยา ขจรไพร (2568, หน้า 38) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดไปเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุด 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมาสัปดาห์ละครั้ง เดือนละครั้ง 2-3 วันต่อครั้ง และทุกวัน ตามลำดับ ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุดคือ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง รองลงมา 2-3 ชั่วโมงต่อครั้ง และน้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงต่อครั้งมากที่สุดคือ 501-1,000 บาท รองลงมาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท 1,001-5,000 บาท และมากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป การสนับสนุนทางสังคม พบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อนในการท่องเที่ยวสถานบันเทิงภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนระดับมาก และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวระดับปานกลาง สอดคล้องกับ จิราภา สีทา (2564, หน้า 42-43) พบว่าอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .660 และ เสกสรร สนวา และคณะ (2568, หน้า 39) พบว่าปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. การตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ การบริการที่ดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันดึงดูดให้ไป รองลงมารสชาติอาหารอร่อย ดนตรีไพเราะ บรรยากาศเป็นกันเอง, ตอบสนองความเป็นตัวตนของตัวเอง และพบปะกับดารารหรือ

ศิลปินที่ชื่นชอบ ตามลำดับ การที่วัยรุ่นได้รับการตอบสนองตรงความต้องการจึงส่งผลต่อการตัดสินใจในการเที่ยวสถานบันเทิง สอดคล้องกับ ณิชชา มณีวงศ์ (2550, หน้า 75) พบว่าชายและหญิงมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนคือ ร้องเพลง ฟังเพลง และดูคอนเสิร์ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และคันธรส พลเยี่ยม (2545, บทคัดย่อ) พบว่าสาเหตุที่ทำให้เที่ยวสถานเริงรมย์ในระดับมากคือ ระบบแสง สี เสียงที่เร้าใจ และดึงดูดใจ ทำให้มีความสุข รวมทั้งบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของสถานเริงรมย์น่าสนใจดึงดูดทำให้อยากไปเที่ยว และเสกสรร สนวา และคณะ (2568, หน้า 40) พบว่าลักษณะของพฤติกรรมที่ปฏิบัติในขณะที่เที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การรับประทานอาหาร และดูคอนเสิร์ต

3. วัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่อาศัยในตำบลคลองตำหรุและแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไปและ 5,001-10,000 บาท มีการตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ วัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถหารายได้เป็นของตนเองหรืออาจจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองทั้งหมด โดยมีได้มีการพึ่งพารายได้จากผู้ปกครอง จึงทำให้วัยรุ่นที่มีรายได้มากตัดสินใจท่องเที่ยวสถานบันเทิงได้ตามความต้องการของตนเอง สอดคล้องกับ จิราภา สีทา (2564, หน้า 42) พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนสูง มากกว่า 6,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนน้อย ตั้งแต่ 6,000 บาทลงมา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

วัยรุ่นได้รับการสนับสนุนการเที่ยวสถานบันเทิงจากเพื่อนมากกว่าครอบครัว ดังนั้นครอบครัวควรให้ความใกล้ชิด เพิ่มการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของวัยรุ่นหรือทำกิจกรรมที่วัยรุ่นสนใจร่วมกันภายในครอบครัว เช่น การทำอาหาร การชมภาพยนตร์ การเล่นเกม-กีฬา หรือการชมคอนเสิร์ตของศิลปิน-ดาราที่วัยรุ่นชื่นชอบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่จะลดทอนพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

บรรณานุกรม

ชนิษฐา ทองเกลี้ยง, อรวรรณ สุดดั่ง และชินพงศ์ มณีรัตน์. (2563). ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา*, 7(2), หน้า 149-163.

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2568

คณะจิตวิทยา. (2562, 30 กันยายน). *Social support – การสนับสนุนทางสังคม* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/social-support/> [2566, 10 ตุลาคม].

คันธรส พลเยี่ยม. (2545). *พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัด*

ร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิราภา สีทา. (2564). *อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ความเครียด กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษา*

มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

ชูศรี วงศ์รัตน. (2564). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

ณัชชา มณีวงศ์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาจังหวัด*

นครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไทยรัฐ. (2567). *เปิดสถิติอาชญากรรม 2566 เพิ่มขึ้น แต่อาจยังไม่สะท้อนความเป็นจริง?* (ออนไลน์).

เข้าถึงได้จาก: https://www.thairath.co.th/scoop/infographic/2752159?gallery_id=1 [2567, 10 มกราคม].

ณัชชา นฤนาทวัฒนา และคณะ. (2565). *การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสนับสนุนทางสังคมต่อการจัดการ*

ความเครียด จากการเรียนออนไลน์ในกลุ่มนักศึกษาภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <file:///C:/Users/user/Downloads/p.54-66.pdf>

[2568, 2 กันยายน].

สำนักข่าวออนไลน์ระบบเจาะลึกสุขภาพ. (2565, 29 ธันวาคม) *‘ปิดับคดี4’ พื้นที่ท่องเที่ยวหรือเพิ่มอัตราก่อ*

อาชญากรรม (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.hfocus.org/content/2022/12/26716> [2568, 3 กันยายน].

สำนักงานจังหวัดชลบุรี. (ม.ป.ป.). *ข้อมูลทั่วไป อำเภอเมือง* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

https://ww2.chonburi.go.th/amphur_content/cate/3 [2566, 10 กันยายน].

เสกสรร สนว, พรหมพร จันทบุตร และภัทริยา ขจรไพร. (2568). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถาน*

บันเทิงกลางคืนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(1), หน้า 31-43.

Cochran, William G. (1997). *Sampling Techniques*. New York: John Wiley & Son.

Cronbach, Lee J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.